

ЧЛѢНЪ 4-й. Когасе слѣчи такѡвѣ маслѣхѣтъ по вѡнкашни те мѣста (сир: вѣнѣ ѡтъ Цѣри градѣ), да се ѡсѡждава на по мѣстныятѣ совѣтныи мезлѣчѣ съсѣ закѡны те непремѣнно, споретѣ написаните иѣреченіѣ, и слѣдователно да се пращатѣ въ царствѡщій градѣ и ламите ѡтъ сѡдѣтъ, и запѣсаные те вины ѡтъ помѣстныятѣ мезлѣчѣ, и да се ѡтносатѣ на Шейхелѣ ислѣматѣ, и да се подтѣрждаватѣ ѡтъ него, подобно, ако чрезѣ дрѣдѣхалѣ што се дава на Цѣратѣ, не испрачѣсе вѣсоко побелѣніе за казнѣніето, да се не совершѣва.

ЧЛѢНЪ 5-й. Ъдѣнѣ человекѣ, който навѣтѣва живѡтатѣ на дрѣдѣго нѣкого человекѣ, ако и да не соверши той самѣ това, но иѣзлѣже дрѣдѣго съсѣ пары, или съ дрѣдѣ нѣкаковѣ колаи, и погѣви го чрезѣ него, който самѣ соверши това, и ѡный който го направѣ чрезѣ дрѣдѣго, двѣмата равнѡ да се ѡсѡждаватѣ на смѣрть.

ЧЛѢНЪ 6-й. Ъко нѣкой ѡтъ слѣжителите на-вѣсокото Цѣрство, ѡтъ какѡвѣ да въ вълѣчѣнѣ, не сѣ ѡенѡси споретѣ написаните ка-